

PREPORUKA BR. 113 O PREGOVARANJU (NA NIVOU PRIVREDE I NA NACIONALNOM NIVOU) IZ 1960. GODINE

Generalna konferencija Međunarodne organizacije rada,

Sazvana od strane Administrativnog saveta Međunarodne organizacije rada, i okupljena na 44. zasedanju u Ženevi 1. juna 1960, i

Donevši odluku o usvajanju odreenih predloga u vezi sa konsultovanjem i saradnjom državnih organa sa poslodavačkim i radničkim organizacijama na nivou privrede i nacionalnom nivou kao 5. tačke dnevnog reda zasedanja, i Odlučivši da ti predlozi budu u formi preporuke,

Usvaja 20. juna 1960. godine sledeću Preporuku, koja se može citirati kao Preporuka o pregovaranju (na nivou privrede i nacionalnom nivou) iz 1960:

1. (1) Treba preduzimati mere koje odgovaraju nacionalnim prilikama u cilju efikasnih konsultacija i saradnje na nivou privrede i na nacionalnom nivou izmenu državnih organa i poslodavačkih i radničkih organizacija, kao i izmenu samih organizacija, radi ostvarivanja ciljeva utvrđenih u tač. 4. i 5. dole u tekstu, kao i o drugim pitanjima od obostranog interesa koje strane eventualno utvrde.

(2) Te mere treba primenjivati bez diskriminacije bilo koje vrste u odnosu na te organizacije, odnosno na samim organizacijama, na osnovu rase, pola, veroispovesti, političkog ubenjenja odnosno nacionalne pripadnosti njihovih članova.

2. Takvim konsultacijama i saradnjom ne treba da se ograničava sloboda udruživanja odnosno prava poslodavačkih i radničkih organizacija, uključujući pravo kolektivnog pregovaranja.

3. U skladu sa nacionalnim običajima ili praksom, takvo konsultovanje i saradnju treba obezbediti odnosno olakšati:

(a) dobrovoljnom akcijom poslodavačkih i radničkih organizacija; ili

(b) propagandnom akcijom državnih organa; ili

(c) zakonima odnosno propisima; ili

(d) kombinovanjem bilo kojih od tih metoda.

4. Takvo konsultovanje i saradnja treba da imaju kao opšti cilj - bolje međusobno razumevanje i dobre odnose izmenu državnih organa i poslodavačkih i radničkih organizacija, kao i izmenu tih organizacija međusobno, u cilju razvoja ukupne privrede odnosno pojedinih privrednih grana, poboljšanja uslova rada i podizanja životnog standarda.

5. Takve konsultacije i saradnja treba naročito da teže:

(a) zajedničkom razmatranju od strane poslodavačkih i radničkih organizacija pitanja od međusobnog interesa s ciljem postizanja u najvećoj mogućoj meri

dogovornih rešenja; i

(b) obezbenivanju da nadležni organi na odgovarajući način traže mišljenje, savete i pomoć poslodavačkih i radničkih organizacija u pogledu takvih pitanja kao što je:

(i) priprema i sprovođenje zakona i propisa koji se tiču njihovih interesa;

(ii) osnivanje i funkcionisanje nacionalnih tela kao što su ona nadležna za organizaciju zapošljavanja, stručno obučavanje i prekvalifikaciju, radnopravnu zaštitu, zaštitu i bezbednost na radu, produktivnost, socijalno osiguranje i zaštitu;

i

(iii) izrada i sprovođenje planova ekonomskog i socijalnog razvoja.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SCG - Međunarodni ugovori".